

SOLEMNITAT DE LA IMMACULADA

Catedral de Menorca, 8 de desembre de 2021

Al cor del temps d'Advent, l'Església dirigeix la seva mirada a Maria per celebrar la seva concepció immaculada. Contemplar la seva santedat ens anima a no defallir a l'esperança i a preparar la vinguda del Senyor.

Celebram aquesta festa quan la nostra Església diocesana s'està esforçant per créixer com a Església que evangelitza, que surt a les places i camins per anunciar Jesucrist. Mirar Maria immaculada ens ajuda a ser evangelitzadors, perquè ella, amb tot el seu ésser, amb les seves actituds i amb la seva paraula va ser evangelitzadora, una dona que va proclamar la salvació que el seu Fill Jesús va portar al món.

1.- Transparència de Déu

Maria va evangelitzar, en primer lloc, amb tot el seu ésser. En l'evangelització no és tan important allò que deim com allò que som. Maria és testimoni de l'Evangeli sent transparència de Déu, signe clar i palès de l'amor que Déu té a la humanitat. Això és precisament el que celebrem aquest dia. La festa de la Immaculada ens recorda que a Maria no hi ha foscor, sinó que tot és llum, perquè va ser concebuda sense pecat. Maria anuncia Jesucrist amb tota la seva vida, deixant que la gràcia hi actuï, sent disponible a l'acció de Déu. Tota la seva vida és un *fiat*, un "*que es faci*", i, així, fa comprensible (palès) Déu per a l'home.

Mirant Maria aprenem que evangelitzam, sobretot, des del que som. Si la nostra Església vol ser evangelitzadora, ho haurà de fer amb tot el seu ésser. L'Església evangelitza sobretot quan és signe clar de Crist per als homes. Tot i les seves febleses i debilitats, l'Església pot continuar reflectint en el seu ésser el rostre de Crist. Les nostres comunitats i parròquies, enmig de les nostres pobreses, si viuen disponibles a Déu com Maria, també seran per als altres signe i instrument de la presència de Crist al món.

En definitiva, l'Església evangelitza quan és santa com Maria. A la segona lectura hem escoltat la crida de Pau, que deia que Déu ens va escollir "*perquè fóssim sants i irreprotxables davant seu per l'amor*". El Senyor ens ha elegit i ens ha cridat a ser sants. Aquesta és la primera i fonamental manera de ser evangelitzadors.

2.- Evangeli viscut

Aquesta transformació interior de Maria, obra de l'Esperit Sant, es reflecteix en tota la seva vida. Sabem molt bé que el millor sermó que podem proclamar és la nostra vida. El consell de sant Francesc als frares és molt eloquènt: "*Predica l'evangeli en tot moment, i quan sigui necessari, utilitza les paraules*".

La Mare de Déu és evangelitzadora perquè ella és evangeli viscut i ofert silenciosament als homes. Així es revela en la relació amb Déu, una relació plena de confiança i de fe en el Pare, per al qual tot és possible, d'una esperança infrangible i d'un amor tendre i delicat. La seva vivència de l'Evangeli també es reflecteix en les actituds en relació amb

els altres. Maria brilla pel seu esperit de servei (a la seva cosina Isabel, als deixebles), per la seva atenció als detalls (com a Canà), pel seguiment fidel de Jesús fins al mateix Calvari, per la seva humilitat i senzillesa i per la seva alegria. D'aquesta manera Maria és evangelitzadora; és portadora de l'alegria de l'Evangeli i de la bona notícia de Jesús allà on es fa present.

Les nostres parròquies seran evangelitzadores quan creixin en acolliment, en actitud de servei, especialment als més pobres, en humilitat i alegria. Crèixer com a Església que surt a anunciar l'Evangeli suposa crèixer en aquelles actituds que fan present l'Evangeli entre els homes, que són germen i penyora del Regne de Déu, que proclamam. Prediquem a Crist amb la nostra vida; seguim els seus pregoners sobretot amb les nostres actituds.

3.- Maria canta Déu

Mirar Maria ens fa comprendre que per evangelitzar allò primer és el que som, després són importants les actituds que vivim i, finalment, la proclamació amb la nostra boca. A l'Evangeli també descobrim Maria proclamant i cantant Déu. Ella no es mira mai a si mateixa, sinó a Déu i, per això, quan obri la seva boca, ho farà per lloar Déu i proclamar la seva misericòrdia entranyable i la seva bondat.

Amb ella, també nosaltres podem proclamar la grandesa de Déu i ho hem de fer en tot moment i lloc. Això exigeix apartar de nosaltres els complexos i les pors que ens paralitzen. No ens hem d'avergonyir de l'Evangeli, sinó de proclamar-lo amb totes les nostres forces, perquè esteim convençuts que també avui és una bona notícia per a tots els homes. Hem d'anunciar l'Evangeli –diu el Papa– “*a tots, a tot arreu, en totes ocasions, sense retards, sense fàstic i sense por*” (EG 23). Cada cristiana ha de ser conscient que ser deixeble de Jesús és ser missioner, que no es pot dir que seguim Jesús si no parlam d'Ell a totes les persones, difonent el goig que engendra la fe en Jesús en nosaltres.

4.- Maria acompaña l'Església que evangelitza

Hem vist com Maria és evangelitzadora i model per a la nostra Església quan es disposa a anunciar Jesucrist. Però Maria també és companya en aquesta missió. Des del començament, la Mare de Déu va acompañar l'Església al seu anunciar de Jesucrist. Va ser al Cenacle, en espera de l'Esperit, on l'Església es va fer evangelitzadora. Allí hi havia Maria, ensenyant als deixebles a acollir l'Esperit i a engendrar Crist en la seva vida per oferir-lo als homes i dones de cada temps. Ella va acompañar també els deixebles, en els primers moments de l'evangelització, sostenint-los amb la seva presència i oració.

Maria continua sent companya de l'Església que surt a les places a anunciar l'Evangeli. Ella camina amb nosaltres i lluita amb nosaltres per proclamar Déu enmig d'un món que l'ha oblidat. Ella també ens acompaña en els moments de dificultat, perquè ella sap de fatigues, d'aridesa i amagament (cf. EG 287).

Amb raó el Papa Sant Pau VI la va anomenar “estrella de l'evangelització” (EN 82). Sant Joan Pau II va posar a les seves mans la “nova evangelització”. Ella és l'aurora que

anuncia el dia. El nostre Papa Francesc l'anomena “*Mare de l'Església evangelitzadora*” i explica que “*sense ella no acabam de comprendre l'esperit de la nova evangelització*” (EG 284); és “*model eclesial per a l'evangelització*” (EG 288).

Amb la protecció de Maria es precís posar-se en camí i “*sortir de la pròpia comoditat i atrevir-se a arribar a totes les perifèries que necessiten l'Evangeli*” (EG 20). Aquest dia ens encomanam a la pregària de la Mare de Déu, perquè ens ajudi a ser Església que evangelitza. Amb paraules del Papa Francesc, li deim:

“Mare de Déu i Mare Maria.

Aconseguiu-nos ara un nou ardor de ressuscitats

per portar a tots l'Evangeli de la vida

que venç la mort.

Donau-nos la santa audàcia de cercar nous camins

perquè arribi a tothom

el do de la bellesa que no s'apaga”

SOLEMNIDAD DE LA INMACULADA

Catedral de Menorca, 8 de diciembre de 2021

En el corazón del tiempo de Adviento, la Iglesia dirige su mirada a María, para celebrar su concepción inmaculada. Contemplar su santidad nos anima a no desfallecer en la esperanza y a preparar la venida del Señor.

Celebramos esta fiesta cuando nuestra Iglesia diocesana se está esforzando por crecer como Iglesia que evangeliza, que sale a las plazas y caminos para anunciar a Jesucristo. Mirar a María inmaculada nos ayuda a ser evangelizadores, porque ella, con todo su ser, con sus actitudes y con su palabra fue evangelizadora, una mujer que proclamó la salvación que su Hijo Jesús trajo al mundo.

1.- Trasparencia de Dios

María evangelizó, en primer lugar, con todo su ser. En la evangelización no es tan importante lo que decimos como lo que somos. María es testigo del Evangelio siendo trasparencia de Dios, signo claro y patente del amor que Dios tiene a la humanidad. Esto es precisamente lo que celebramos en este día. La fiesta de la Inmaculada nos recuerda que en María no hay oscuridad, sino que todo es luz, porque fue concebida sin pecado. María anuncia a Jesucristo con toda su vida, dejando que la gracia actúe en ella, siendo disponible a la acción de Dios. Su vida entera es un “fiat”, un hágase, y, de esta manera, hace patente a Dios para el hombre.

Mirando a María aprendemos que evangelizamos, sobre todo, desde lo que somos. Si nuestra Iglesia quiere ser evangelizadora, deberá hacerlo con todo su ser. La Iglesia evangeliza, sobre todo, cuando es signo claro de Cristo para los hombres. A pesar de sus flaquesas y debilidades, la Iglesia puede seguir reflejando en su ser el rostro de Cristo. Nuestras comunidades y parroquias, en medio de nuestras pobrezas, si viven disponibles a Dios como María, también serán para los demás signo e instrumento de la presencia de Cristo en el mundo.

En definitiva, la Iglesia evangeliza cuando es santa como María. En la segunda lectura hemos escuchado la llamada de Pablo, que decía que Dios nos eligió “para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor”. El Señor nos ha elegido y nos ha llamado a ser santos. Esta es la primera y fundamental manera de ser evangelizadores.

2.- Evangelio vivido

Esa transformación interior de María, que es obra del Espíritu Santo, se refleja en toda su vida. Sabemos muy bien que el mejor sermón que podemos proclamar es nuestra vida. El consejo de san Francisco a sus frailes resulta muy elocuente: “Predica el evangelio en todo momento, y cuando sea necesario, utiliza las palabras”.

La Madre de Dios es evangelizadora porque ella es evangelio vivido y ofrecido silenciosamente a los hombres. Así se revela en su relación con Dios, una relación llena de confianza y de fe en el Padre, para el que todo es posible, de una esperanza

inquebrantable y de un amor tierno y delicado. Su vivencia del Evangelio se refleja también en las actitudes en relación con los demás. María brilla por su espíritu de servicio (a su prima Isabel, a los discípulos), por su atención a los detalles (como en Caná), por su seguimiento fiel de Jesús hasta el mismo Calvario, por su humildad y sencillez y por su alegría. De esta manera María es evangelizadora; es portadora de la alegría del Evangelio y de la buena noticia de Jesús allá a donde se hace presente.

Nuestras parroquias serán evangelizadoras cuando crezcan en acogida, en actitud de servicio, especialmente a los más pobres, en humildad y alegría. Crecer como Iglesia que sale a anunciar el Evangelio supone crecer en aquellas actitudes que hacen presente el Evangelio entre los hombres, que son germen y antílope del Reino de Dios, que proclamamos. Prediquemos a Cristo con nuestra vida; seamos sus pregoneros sobre todo con nuestras actitudes.

3.- María canta a Dios

Mirar a María nos hace comprender que para evangelizar lo primero es lo que somos, después son importantes las actitudes que vivimos y, finalmente, la proclamación con nuestra boca. En el Evangelio también descubrimos a María proclamando y cantando a Dios. Ella no se mira nunca a sí misma, sino a Dios y, por eso, cuando abra su boca, lo hace para alabar a Dios y proclamar su misericordia entrañable y su bondad.

Con ella, también nosotros podemos proclamar la grandeza de Dios y hemos de hacerlo en todo momento y lugar. Esto exige apartar de nosotros los complejos y miedos que nos atenazan. No debemos avergonzarnos del Evangelio, sino proclamarlo con todas nuestras fuerzas, porque estamos convencidos de que también hoy es una buena noticia para todos los hombres. Hemos de anunciar el Evangelio –dice el Papa– “a todos, en todos los lugares, en todas las ocasiones, sin demoras, sin asco y sin miedo” (EG 23). Cada cristiano debe ser consciente de que ser discípulo de Jesús es ser misionero, de que no se puede decir que seguimos a Jesús si no hablamos de Él a todas las personas, contagiando el gozo que engendra en nosotros la fe en Jesús.

4.- María compañera a la Iglesia que evangeliza

Hemos visto cómo María es evangelizadora y modelo para nuestra Iglesia cuando se dispone a anunciar a Jesucristo. Pero María es también compañera en esta tarea. Desde el comienzo, la Virgen acompañó a la Iglesia en su anuncio de Jesucristo. Fue en el Cenáculo, en la espera del Espíritu, donde la Iglesia se hizo evangelizadora. Allí estaba María, enseñando a los discípulos a acoger el Espíritu y a gestar a Cristo en su vida para ofrecerlo a los hombres y mujeres de cada tiempo. Ella acompañó también a los discípulos, en los primeros momentos de la evangelización, sosteniéndoles con su presencia y su oración.

María sigue siendo compañera de la Iglesia que sale a las plazas a anunciar el Evangelio. Ella camina con nosotros y lucha con nosotros en el esfuerzo por proclamar a Dios en medio de un mundo que le ha olvidado. Ella nos acompaña también en los momentos de dificultad, porque ella sabe de fatigas, de aridez y ocultamiento (cf. EG 287).

Con razón el Papa San Pablo VI la llamó “estrella de la evangelización” (EN 82). San Juan Pablo II puso en sus manos la “nueva evangelización”. Ella es la aurora que anuncia el día. Nuestro Papa Francisco la llama “Madre de la Iglesia evangelizadora” y explica que “sin ella no terminamos de comprender el espíritu de la nueva evangelización” (EG 284); es “modelo eclesial para la evangelización” (EG 288).

Con el amparo de María hay que ponerse en camino y “salir de la propia comodidad y atreverse a llegar a todas las periferias que necesitan el Evangelio” (EG 20). En este día nos encomendamos a la oración de la madre de Dios, para que nos ayude a ser Iglesia que evangeliza. Con palabras del Papa Francisco, le decimos:

“Virgen y Madre María.

Consíguenos ahora un nuevo ardor de resucitados

para llevar a todos el Evangelio de la vida

que vence a la muerte.

Danos la santa audacia de buscar nuevos caminos

para que llegue a todos

el don de la belleza que no se apaga”